

„Napřed vyndej ze svého oka trám, a teprve potom budeš dobře vidět, abys mohl vyndat třísku z oka svého bratra“ (Lk 6,42d).

Kdybychom toto slovo chtěli brát doslovně, potom by rodičové, učitelé, kněží či vychovatelé museli jen přihlížet ke konání svých svěřenců, aniž by je jakkoli mohli napomenout. Nikdo není dokonalý tak, aby nemusel jako chybující a selhávající sem tam také napomínat či usměrňovat. Jde však o to vidět věci správně v protikladu jakési vnitřní slepotě či

zabedněnosti. Mít správný zrak, tedy i poznání věcí, o to nám dnes půjde.

Minulý týden jsme si představili dvě knihy, cestopis a manuál. *Cesta na západ a Systém farních evangelizačních buňek*. Oba autoři se v nich zamýšlí nad vymírající církví Evropy a hledají řešení. Oba je shodně vnímají v opravdové a hluboké modlitbě věřících cobí zdroji nové síly k oživení křesťanského Západu.

Otec Perini, milánský farář, který hledal odpověď na otázku, „jak“, našel živou a k misii zapálenou farnost sv. Ondřeje na Floridě. Našel farnost, kde se farníci scházejí nejenom v neděli k bohoslužbám, ale také v pracovním týdnu, kdy se scházejí po domácnostech v malých skupinkách, které nazvali buňkami. Tyto malé církevní útvary se staly ohniskem vitality a místem pozvání dalších lidí k životu s Ježíšem. A tak se také postupně znovu zaplnil farní chrám lidmi nejenom dříve narozenými, ale také rodinami, dětmi a mladými. Nešlo o nějaký nábor do kostelních lavic, ale šlo o lidi, kteří se setkali s žijícím Ježíšem mezi věřícími křesťany, kteří jim Ježíše srozumitelně zvěstovali. Jak životem, tak i slovem.

Motorem této zapálenosti farníků se nestal ani populární (mladý, temperamentní, sportovního ducha, společensky zdatný, moudrý a vycházející ke všem skupinám – něco jako katolický superman) farář, ale modlitba před Eucharistií. Lidé v ní našli, že Ježíš, to není nějaký ten Bůh kdesi, kterému dáváme, když o něm mluvíme zájmeno On. Našli Ježíše, jsoucího fyzicky před nimi pod způsobou Eucharistií. Už to nebyl kdosi On, ale stal se tím, komu říkáme Ty. Našli si k němu skrze modlitbu před vystavenou Eucharistií osobní cestu.

S tímto Ježíšem rozmlouvali, jemu se snažili naslouchat, s ním být a jejich život se stal místem působnosti živého Ježíše, o němž a jeho působení mohli druhým svědčit. Díváním se na Ježíše, se mění úhel pohledu na všechno, co v životě je. Dochází k uzdravení člověka vůbec. K uzdravení víry, vztahů, zranění, osvobození od strachů, osvobození k nesení křížů, které už nejsou něčím, před čímž se utíká, ale které se i v bolesti stávají oním jhem sladkým a lehkým.

K tomuto patření na Ježíše bych rád vybídl vás, mí farníci, jako k cestě budoucnost naší farnosti. K nalézání Ježíšovy blízkosti, k osobnějším vztahům s ním, který má moc k lepšímu proměňovat náš způsob vnímání života i život sám. V postní době budeme mít větší možnost k návštěvě chrámu, kde bude vystavena Eucharistie k osobnímu setkání mezi vámi a Ježíšem.

„Napřed vyndej ze svého oka trám, a teprve potom budeš dobře vidět, abys mohl vyndat třísku z oka svého bratra“ (Lk 6,42d). Tím, kdo vytahuje trámy z hlubin našich často zraněných duší a uzdravuje náš zrak, náš pohled na život, je Ježíš.